

نکات قابل ذکر در تبیین اهداف کمیته‌های مجمع عمومی

نتیجه بررسی

محوریت تحول

اگر یک مجمع عمومی برای جامعه مدرسین تأسیس شده است، بی‌تردید نخستین و اصلی‌ترین هدف آن، باید پی‌گیری روند تحول رو به جلو و رو به رشد حوزه‌های علمیه باشد. چه این که اساساً مطالبه چنین مجمعی، بر همین اساس رقم خورده است.

از این رو، محور فعالیت کمیته‌های آن نیز باید بر تحول حوزه علمیه مبتنی گردد و حول آن برنامه‌ریزی و طراحی شود.

عدم اکتفا به ذکر هدف

از سوی دیگر، به نظر می‌رسد کمیته‌های یک مجمع عمومی متشکل از نخبگان، شأنی فراتر از آن دارد که «شعاری» یا «اجرایی» عمل نماید. این هر دو، آفت فعالیت‌های علمی و اندیشمندانه است.

یک جمع از دانشمندان نباید به «کلیات» بسنده نمایند و به ذکر «اهداف» اکتفا کنند. آنان باید برنامه عمل داشته باشند و بر اساس آن، دستیابی به هدف را طرح‌ریزی نمایند. به عنوان مثال، ذکر «ایجاد حمایت‌های پژوهشی از اساتید»، یا «احیای سنت دروس اخلاق» کاملاً کلی است و بیانگر هیچ برنامه خاصی نمی‌باشد. جملاتی که بارها شنیده شده و باز هم شنیده می‌شود. این عبارات تنها بار «شعاری» دارند و تنها می‌توانند محرک فعالیت اندیشمندان برای طراحی برنامه تحول باشند. این جملات را باید مسئولینی بگویند که خود، درگیر موضوع نبوده و متولی آن نیستند.

اما نسبت به کمیته‌هایی که قرار است همین امر را موضوع فعالیت خود قرار دهد، باید برنامه‌محور سخن گفت و ذکر اهداف را برای اسناد بالادستی، مانند: اساسنامه مجمع، باقی گذاشت.

فرونغلیتدن به ورطه اجرا

یک نهاد نخبگانی و جمعی از علما و فضایی حوزه که نمی‌توانند وارد فعالیت‌های اجرایی حوزه و نظام شوند. آنان دانشمندانی هستند که برای بررسی و تحلیل علمی و بهره‌گیری از دانش‌شان در کمیته‌ها متشکل گشته‌اند. عناوینی مانند: «برگزاری کرسی‌های نظریه‌پردازی»، یا «ایجاد فضاهای مناسب در مراکز آموزشی» اصلاً در موضوع فعالیت آنان نمی‌گنجد.

کمیته‌ها باید برنامه‌های خود را بر نقش حقیقی خود بچینند؛ «تحلیل» و تولید «راهکار». آن‌چه از کمیته‌ها بیرون خواهد آمد، از حضور جمعی از بزرگان اهل علم در کنار یکدیگر، از تضارب آراء و نقد و نقض نظریات دیگران، نسخه‌ها و راهکارهای علمی برای حل معضلات و مشکلات حوزه‌هاست.

از این رو، برنامه‌های کمیته‌ها همان‌طور که نباید «کلی» باشد و به ذکر هدف بسنده کند، نباید هم «اجرایی» شود و شأن کمیته را به این مقوله‌های خرد فروبکاهد. زیرا در عمل، قطعاً کمیته‌ها نمی‌توانند چنین سازوکار اجرایی را تأمین

و فراهم نمایند و دچار احساس سرخوردگی ناشی از عدم دستیابی به هدف می‌گردند، هدفی که اساساً داخل در مقدرات و توان سازمانی کمیته‌های علمی و پژوهشی نبوده و نیست.

ده کمیته پیشنهادی

حقیر بر این اساس، بدون این‌که زیاد در عناوین کمیته‌ها و نامگذاری و طبقه‌بندی آنان خردگی و مداخله کند، تنها با ادغام یک کمیته، برنامه‌های پیشنهادی برای ده کمیته را ذیلاً تقدیم می‌نماید.

روال به این صورت بوده که برنامه‌های اصلی کار هر کمیته، بر محور «تحوّل حوزه» سامان یابد و به دلیل بلندمدت بودن این برنامه‌های اصلی، در زمان‌های کوتاه، برای رهایی از آسیب‌ها و برطرف کردن نقاط ضعف، برنامه‌هایی تحت عنوان کوتاه‌مدت تدوین گردد.

به این ترتیب، هر کمیته می‌تواند بخشی از توان خود را برای حل معضلات به روز نظام حوزه صرف نماید و آسیب‌های فعلی را به صورت موقت پوشش دهد و در مقابل، بخشی دیگر را برای طراحی‌های بلندمدت سازماندهی کند. برنامه‌هایی که پس از سال‌ها تلاش و مجاهدت، آسیب‌های کنونی را از ریشه برطرف نموده و درمانی واقعی و قطعی برای دردها محسوب می‌گردد.

امید که این تلاش ناقابل مقبول حق افتد و با اقبال بزرگان روبه‌رو گردد و به کار حوزه و حوزویان بیاید.

برنامه‌های پیشنهادی

۱. کمیته آموزش

۱/۱. برنامه بلندمدت: تلاش برای یافتن شیوه‌ای جدید برای آموزش

۱/۱/۱. متفاوت با شیوه‌های آموزشی غربی (دبستان، دبیرستان و دانشگاه)

۲/۱/۱. حفظ روح و هویت آموزش سنتی در حوزه‌ها

۳/۱/۱. حفظ و تقویت کرامت انسانی و روح اخلاقی و معنوی

۴/۱/۱. متناسب با شرایط امروزین طلاب در جامعه

۵/۱/۱. توجه به عوارض ناشی از سابقه تحصیل طلبه در سایر نهادهای آموزشی

۶/۱/۱. سازگار با نیاز شدید نظام و مردم به طلبه و روحانی

۲/۱. برنامه کوتاه‌مدت: رفع آسیب‌های آموزشی کنونی حوزه

۱/۲/۱. ارزیابی وضعیت آموزشی حوزه و شناسایی آسیب‌های اصلی

۱/۱/۲/۱. مصاحبه و گفتارپژوهشی با طلاب جوان

۲/۱/۲/۱. جمع‌آوری اطلاعات از نهادهای نظام؛ آن دسته که از حضور طلبه استفاده می‌کنند

۳/۱/۲/۱. آمارگیری از کیفیت ارتباط طلاب با مردم؛ با تحقیقات میدانی و پرسشنامه‌ای

۴/۱/۲/۱. جمع‌آوری آسیب‌های ذکر شده توسط بزرگان، با تحقیقات کتابخانه‌ای

۲/۲/۱. بررسی تک‌تک آسیب‌ها و یافتن راه‌حل‌های مقطعی و موقت برای آنها

۲. کمیته اخلاق و تهذیب

۱/۲. برنامه بلندمدت: یافتن نسخه اخلاقی و تهذیبی حوزه‌های علمیه برای عصر حاضر

۱/۱/۲. توجه به تفاوت مقتضیات زندگی امروز با گذشته

۲/۱/۲. پذیرش ناکارآمد بودن شیوه‌های تهذیبی قدیم حوزه، در شرایط امروز حوزه‌های علمیه

۳/۱/۲. پژوهش کتابخانه‌ای در شیوه‌های تهذیب در تاریخ حوزه‌های علمیه

۴/۱/۲. تحقیقات میدانی و پرسشنامه‌ای در آسیب‌های اخلاقی متوجه طلاب و روحانیون

- ۵/۱/۲. مصاحبه و گفتارپژوهی با اساتید اخلاق و عرفان مطرح در حوزه
- ۶/۱/۲. یافتن راهکار تهذیبی حوزه‌های علمیه
- ۱/۶/۱/۲. ارائه نسخه تهذیب برای طلاب جوان
- ۲/۶/۱/۲. ارائه نسخه تهذیب ویژه اساتید و مسئولین جوان حوزه
- ۳/۶/۱/۲. ارائه نسخه تهذیب ویژه روحانیون و فضیله‌ی جوان مطرح در جامعه
- ۴/۶/۱/۲. ارائه نسخه یاری‌گر در حفظ تهذیب و ارتقاء پیوسته مکارم اخلاقی در روحانیون
- ۲/۲. برنامه کوتاه‌مدت: یافتن آسیب‌های منجر به بداخلاقی در حوزه و رفع سریع**
- ۱/۲/۲. پژوهش میدانی و احصاء بی‌اخلاقی‌ها در سطح حوزه علمیه
- ۱/۱/۲/۲. در داخل مدارس علمیه
- ۱/۱/۱/۲/۲. بداخلاقی‌های طلاب
- ۲/۱/۱/۲/۲. بداخلاقی‌های اساتید
- ۳/۱/۱/۲/۲. بداخلاقی‌های مسئولین مدارس
- ۲/۱/۲/۲. در مراکز مدیریتی حوزه
- ۳/۱/۲/۲. در مؤسسات حوزوی
- ۲/۲/۲. پژوهش میدانی در سطح نظام و حاکمیت
- ۱/۲/۲/۲. آسیب‌های مراکز دولتی در ارتباط با طلاب
- ۲/۲/۲/۲. آسیب‌های دستگاه‌های قضایی
- ۳/۲/۲/۲. آسیب‌های محتمل در دانشگاه‌ها و نهادهای نمایندگی
- ۴/۲/۲/۲. آسیب‌های بداخلاقی روحانیون در نهادهای عقیدتی-سیاسی
- ۳/۲/۲. پژوهش میدانی در سطح جامعه و در ارتباط با مردم
- ۱/۳/۲/۲. بررسی حضور روحانیون در رسانه
- ۱/۱/۳/۲/۲. رادیو و تلویزیون
- ۲/۱/۳/۲/۲. اینترنت و شبکه‌های اجتماعی
- ۳/۱/۳/۲/۲. ماهواره و شبکه‌های جهانی
- ۲/۳/۲/۲. بررسی حضور روحانیون در سینما
- ۳/۳/۲/۲. بررسی فعالیت‌های روحانیون در مساجد
- ۴/۳/۲/۲. بررسی زندگی روحانیون در شهرها و محله‌ها
- ۴/۲/۲. یافتن راه‌حل‌های موقت و مقطعی برای رفع عوارض بداخلاقی‌های شناسایی شده

۳. کمیته پژوهش

۱/۳. برنامه بلندمدت: ایجاد یک فضای ارتباطی قدرتمند علمی بین نخبگان حوزوی

۱/۱/۳. با پذیرش این‌که:

- ۱/۱/۱/۳. علم توسط عالمان رشد می‌نماید و «دستوری» عمل نمی‌کند
- ۲/۱/۱/۳. بدون «تضارب آراء» و نقد و ابرام نظریات، به رشد علمی نمی‌توان دست یافت
- ۳/۱/۱/۳. حفظ «حرمت» اندیشمندان و نخبگان لازم است
- ۴/۱/۱/۳. تشخیص نظریات برتر بدون «ملاک ارزیابی» ممکن نیست
- ۲/۱/۳. ایجاد سازوکاری برای تسریع دسترسی نخبگان حوزوی به آراء یکدیگر
- ۳/۱/۳. تدارک فضایی نخبگانی برای نقد آراء؛ کرسی‌های نظریه‌پردازی
- ۱/۳/۱/۳. جلوگیری از نشر آراء «غیرموجه» پیش از بررسی و نقد کافی
- ۲/۳/۱/۳. تهیه آئین‌نامه‌های داوری آراء علمی؛ به نحو مقبول نزد فضیله‌ی حوزه

- ۴/۱/۳. ترسیم مسیر رشد علمی از ورود به حوزه تا دستیابی به مرزهای دانش
 ۱/۴/۱/۳. به نحوی که طلبه از لحظه پذیرش بدانند چه مسیرهایی را می‌تواند طی نماید
 ۲/۴/۱/۳. اساتید و فضلا بدانند به چه طریقی می‌توانند مقبولیت علمی خود را توسعه دهند
 ۳/۴/۱/۳. بزرگان اطمینان حاصل نمایند که جز از طریق مقبول، فردی نمی‌تواند ادعای علمیت نماید
 ۵/۱/۳. ایجاد یک مرکزیت علمی - پژوهشی برای تمامی آثار پژوهشی اسلامی در دنیا
 ۱/۵/۱/۳. به تمام زبان‌های موجود
 ۲/۵/۱/۳. تمامی مذاهب اسلام
 ۳/۵/۱/۳. تمامی حوزه‌های علمیه و دانشگاه‌ها
 ۴/۵/۱/۳. تأمین دسترسی نخبگان و پژوهشگران به تمامی آثار اسلامی جهان؛ از گذشته تا امروز
 ۵/۵/۱/۳. روزآوری سریع آثار؛ به محض انتشار

۲/۳. برنامه کوتاه‌مدت: حل موانع پیش‌روی پژوهش و تحقیق در حوزه

- ۱/۲/۳. شناسایی موانع پژوهش
 ۱/۱/۲/۳. مصاحبه با پژوهشگران حوزوی
 ۲/۱/۲/۳. تحقیق در آثار مکتوب پژوهشی و بررسی نقاط ضعف و عوامل این ضعف‌ها
 ۳/۱/۲/۳. آمارگیری از آثار پژوهشی منتشره و بررسی کیفیت آن‌ها
 ۲/۲/۳. تحلیل عوامل بروز این موانع در امر پژوهش
 ۳/۲/۳. یافتن راهکار رفع موانع پژوهش در کوتاه‌مدت
 ۱/۳/۲/۳. از طریق گفتارپژوهشی و مصاحبه با پژوهشگران
 ۲/۳/۲/۳. دسته‌بندی و اولویت‌گذاری راهکارها

۴. کمیته تبلیغ

۱/۴. برنامه بلندمدت: تولید شیوه تبلیغ دینی خاص و مؤثر برای عصر حاضر

- ۱/۱/۴. متناسب با فن‌آوری‌های روز
 ۲/۱/۴. سازگار با تغییر شخصیت و رفتار انسان‌ها
 ۳/۱/۴. همراه با تحولات سیاسی سریع در جهان
 ۴/۱/۴. با بهره‌گیری از شیوه‌های تبلیغ سنتی و حفظ روح آن شیوه‌ها در شیوه جدید
 ۵/۱/۴. تحلیل «پیام»، «رسانه»، «گوینده» و «مخاطب» بر اساس مبنای دینی
 ۶/۱/۴. طراحی سازوکاری برای ساماندهی تبلیغ جهانی؛ منظم و ضابطه‌مند
 ۷/۱/۴. معماری یک سازمان برای مدیریت تبلیغ یکپارچه و متمرکز
 ۱/۷/۱/۴. هماهنگ‌کننده تمامی نهادهای تبلیغی
 ۲/۷/۱/۴. جامع اطلاعات مبلغین و مخاطبین
 ۲/۴. برنامه کوتاه‌مدت: ساماندهی سریع تبلیغ بر اساس راهبرد «رساندن گوینده به مخاطب»
 ۱/۲/۴. آمارگیری تمامی مراکز مناسب برای تبلیغ؛ مراکز تجمع مخاطبین
 ۱/۱/۲/۴. مانند: مساجد، مدارس، ادارات، کارخانه‌ها، بیمارستان‌ها، زیارتگاه‌ها، قبرستان‌ها و...
 ۲/۲/۴. جانمایی روحانیون مستقر در کشور
 ۳/۲/۴. طراحی شیوه و روشی برای پیشنهاد در دسترس‌ترین و مناسب‌ترین مکان تبلیغ به مبلغ
 ۴/۲/۴. تعیین دقیق ملاک‌های ارزشیابی کیفیت تبلیغ مبلغین
 ۵/۲/۴. رتبه‌بندی مبلغین به صورتی پسندیده؛ در راستای ارتقاء کیفیت تبلیغ
 ۱/۵/۲/۴. اعطای رسمی و نظام‌مند القاب معین و قابل تشخیص
 ۲/۵/۲/۴. ثقة‌الاسلام؛ برای کسی که ضبط حدیثی دقیقی دارد

- ۳/۵/۲/۴. حجة الاسلام؛ برای کسی که احکام خوب می‌داند
- ۴/۵/۲/۴. حجة الاسلام والمسلمین؛ برای کسی که مشاور خوبی برای مردم بوده و در رفع حوائج و امورات روزمره آنان کوشاست (ریش سفیدی) و کلام او فصل الخطاب اختلافات معمول آدم‌هاست.
- ۵/۵/۲/۴. علامه؛ برای مبلغی که معقول و منقول به خوبی می‌داند و گستره علمی وسیعی دارد
- ۶/۵/۲/۴. فاضل؛ برای کسی که تمام کلامش مستند است و بدون تحقیق سخنی نمی‌گوید
- ۷/۵/۲/۴. دانشمند؛ برای آن‌که پژوهش‌های بسیاری در مرزهای دانش کرده و آثار نوآور فراوان دارد
- ۶/۲/۴. تدبیر و برنامه‌ریزی برای فراهم کردن امکان تبلیغ برای تمامی اساتید و فضایی حوزه
- ۱/۶/۲/۴. تشویق اساتید، فضلا و پژوهشگران به تبلیغ
- ۲/۶/۲/۴. تشویق بزرگان حوزه؛ حتی مراجع، به حضور در مراکز تبلیغی و ارتباط تبلیغی تنگاتنگ با مردم در پاره‌ای از مناسبت‌های خاص
- ۳/۶/۲/۴. به نحوی که هر که لباس روحانیت دارد، حتی اگر مسئول باشد، حتی رئیس جمهور، فرصتی برای تبلیغ در شرایطی خاص داشته باشد (خوب است که رئیس جمهور هم سالی یک‌بار روضه‌خوان اباعبدالله (ع) شود، ولو در مراسمی خاص و در مکان و اجتماعی مناسب شأن وی)
- ۴/۶/۲/۴. این فرصت از طریق تشویق‌های مستقیم این کمیته و تدارک شرایط لازم، فراهم می‌شود

۵. کمیته تکریم اساتید و نخبگان حوزه

۱/۵. برنامه بلندمدت: طراحی و پیشنهاد «نظام ارزیابی اساتید و نخبگان»

- ۱/۱/۵. به نحوی دقیق
- ۲/۱/۵. مقبول اهل علم
- ۳/۱/۵. تمام تردیدها را بزدايد و شک‌ها را در گزینش‌ها برطرف کند
- ۴/۱/۵. راه ارتقاء منزلت علمی در حوزه را به همه طلاب نشان دهد
- ۵/۱/۵. هر طلبه دقیقاً بداند در چه مدت و با چه تلاش‌های علمی به منزلت‌های مذکور می‌رسد
- ۶/۱/۵. با بهره‌گیری از پیشینه غنی حوزه‌ها در ارزشیابی فرد به فرد طلاب
- ۷/۱/۵. به دور از ملاحظه‌کاری‌ها و سفارش‌های غیرعلمی
- ۸/۱/۵. در نظر گرفتن مؤلفه‌های مهم در کنار گزینه‌های علمی در ارزشیابی
- ۱/۸/۱/۵. تقوا و پرهیزگاری و اهتمام به زیّ طلبگی و رفتار روحانی و ملکوتی
- ۲/۸/۱/۵. داشتن مقبولیت اجتماعی و حضور در بستر جامعه و در کنار مردم
- ۳/۸/۱/۵. بصیرت سیاسی و داشتن تشخیص صحیح و تحلیل درست از حوادث روز
- ۹/۱/۵. مشخص کردن نقطه‌ای در مسیر رشد علمی، برای ورود به مجمع عمومی جامعه
- ۱/۹/۱/۵. هر فاضلی که به آن مرحله از ارزشیابی رسید، جذب مجمع عمومی شود
- ۲/۵. برنامه کوتاه‌مدت: تکریم اساتید و نخبگان بر اساس راهبرد «اطلاع‌رسانی»
- ۱/۲/۵. مبتنی بر چند نکته:

- ۱/۱/۲/۵. امروزه مراکزی برای تکریم نخبگان و اساتید وجود دارد
- ۲/۱/۲/۵. داوطلبانی در نظام و در میان مردم یافت می‌شوند که تمایل به تکریم اساتید دارند
- ۱/۲/۱/۲/۵. از طریق نذر
- ۲/۲/۱/۲/۵. از طریق وقف
- ۳/۲/۱/۲/۵. از طریق برگزاری مراسمات رسمی و همایش‌ها
- ۴/۲/۱/۲/۵. از طریق مسابقات و فراخوان‌ها

- ۳/۱/۲/۵. معمولاً اساتید و نخبگان دیر از این خدمات مطلع می‌گردند (یا شاید نگردند)
- ۴/۱/۲/۵. معمولاً مراکز و داوطلبان، توان کافی برای شناسایی نخبگان ندارند
- ۲/۲/۵. طراحی نهادی که این ارتباط را برقرار نماید
- ۱/۲/۲/۵. سرمایه‌گذاران مذهبی را تشویق به حمایت از نخبگان حوزوی نماید
- ۱/۱/۲/۲/۵. مثلاً فردی که حاضر است هزینه نشر یک کتاب در موضوعی خاص را بپردازد
- ۲/۱/۲/۲/۵. یا علاقه دارد هزینه زندگی یک طلبه را پرداخت کند (بورسیه) به شرط این که هر سال در چهل مسجد، روضه حضرت علی اکبر(ع) را بخواند!
- ۲/۲/۲/۵. اطلاعات داوطلبان را به نخبگان برساند

۶. کمیته رصد و پاسخگویی به شبهات

- ۱/۶. **برنامه بلندمدت: طراحی یک نهاد گستره برای رصد اجتماعی وضعیت اعتقادی و باورهای مذهبی**
- ۱/۱/۶. در تعامل کامل با مراکز پاسخگویی
- ۲/۱/۶. در تعامل مستقیم با اساتید مبرز و شخصیت‌های مهم حوزوی
- ۳/۱/۶. نهادی که قادر باشد
- ۱/۳/۱/۶. به سرعت هر شبهه‌ای را، به محض انتشار در جامعه، شناسایی کند
- ۲/۳/۱/۶. تمام شبهات را دسته‌بندی و طبقه‌بندی نماید
- ۳/۳/۱/۶. بهترین و مناسب‌ترین فرد حقیقی یا حقوقی برای پاسخگویی را پیدا کند
- ۴/۳/۱/۶. به ابزارهای انتشار پاسخ شبهات دست بیابد (رسانه‌ها)
- ۴/۱/۶. متون علمی و دینی و حتی رمان‌های منتشره در جهان را رصد نماید
- ۵/۱/۶. شبهاتی که هنوز وارد جامعه اسلامی نشده است را پیش‌بینی کند
- ۱/۵/۱/۶. مثلاً شبهه «مغز در خمره» مربوط به «هیولاری پاتنم» که به زودی جامعه علمی ما را در معرض خطر شک‌گرایی معرفتی قرار خواهد داد!
- ۲/۶. **برنامه کوتاه‌مدت: ایجاد همکاری میان نهادهای پاسخگو به شبهات**
- ۱/۲/۶. شناسایی سریع نهادها و مراکز دینی متولی پاسخگویی به شبهات
- ۲/۲/۶. برگزاری جلسات مشترک با نهادهای مزبور
- ۳/۲/۶. تحلیل گزارش‌های فعالیت‌های مراکز فوق
- ۴/۲/۶. تنظیم یک سند جامع همکاری میان مراکز
- ۱/۴/۲/۶. با حفظ هویت مستقل مراکز پاسخگو
- ۲/۴/۲/۶. در نظر گرفتن مشوق‌هایی برای تشدید همکاری
- ۳/۴/۲/۶. احترام به خواسته‌ها و مطالبات هر کدام از مراکز
- ۴/۴/۲/۶. تقسیم کار در موضوعات دینی؛ در صورت تمایل مراکز

۷. کمیته بررسی بحران‌های فرهنگی - اجتماعی - سیاسی

- ۱/۷. **برنامه بلندمدت: سازماندهی راهبردی شبکه علمای بلاد**
- ۱/۱/۷. استفاده از اطلاعات و تجربیات جامعه مدرسین در برگزاری اجلاس علمای بلاد
- ۲/۱/۷. شناسایی علمای متنفذ هر منطقه و رتبه‌بندی بر اساس گستره نفوذ
- ۳/۱/۷. ایجاد همگرایی میان علما با برگزاری جلسات استانی و منطقه‌ای
- ۴/۱/۷. جمع‌آوری اطلاعات راهبردی مناطق از طریق شبکه ارتباطی علما
- ۵/۱/۷. تحلیل اطلاعات و دستیابی به راهبردهای مؤثر
- ۶/۱/۷. اجرایی نمودن راهبردها به تفکیک مناطق، با همکاری علمای ذی‌نفوذ
- ۷/۱/۷. اطلاع‌رسانی نسبت به حوادث پیش‌رو، بر اساس تحلیل دقیق اطلاعات علمای بلاد

۸/۱/۷. تلاش و یاری برای بالا بردن اعتبار علمای بلاد در منطقه خود

۲/۷. **برنامه کوتاه مدت: موضع گیری متناسب با هشدارهای رهبری**

۱/۲/۷. بر اساس فروض ذیل

۱/۱/۲/۷. عدم امکان دستیابی به تحلیل صحیح، در فقدان شبکه قدرتمند جمع آوری اطلاعات

۲/۱/۲/۷. سبقه مثبت مقام معظم رهبری (دام‌ظله) در پیش‌بینی به موقع حوادث

۳/۱/۲/۷. تلاش برای حفظ وحدت اجتماعی، با موضع‌گیری هم‌راستا با نظام

۲/۲/۷. مترصد بودن کمیته برای دریافت هشدارهای رهبری

۳/۲/۷. تنظیم بیانیه‌های مناسب در اسرع وقت در تأکید و تبیین هشدارهای معظم له

۸. کمیته گسترش فرهنگ و معارف قرآن و عترت (ع)

۱/۸. **برنامه بلندمدت: ایجاد کرسی‌های همگرایی علمی میان مذاهب اسلامی در سراسر جهان**

۱/۱/۸. با این پیش‌فرض

۱/۱/۱/۸. مکتب اهل بیت (ع) بر حق است

۲/۱/۱/۸. مکتب حق اگر پوشانده نشود و پنهان نگردد، برتری خود را در عمل نشان می‌دهد

۳/۱/۱/۸. دوری جهان اسلام از مکتب اهل بیت (ع) به دلیل تلاش غدوانی مغرضین در پوشاندن و پنهان

کردن حق است

۲/۱/۸. اعتمادسازی میان مذاهب اربعه اهل سنت، نسبت به صداقت شیعه در بحث علمی

۳/۱/۸. برگزاری گسترده همایش‌ها، پانل‌ها و کرسی‌های نقد و بررسی میان مذاهب

۱/۳/۱/۸. بر اساس ضوابط و آئین‌نامه‌های عادلانه و صادقانه

۲/۳/۱/۸. با پرهیز از تندروی و جلوگیری از رفتارهای غیر علمی

۴/۱/۸. شناسایی نیروهای مستعد برای مباحثه علمی از بستر حوزه‌های علمیه

۱/۴/۱/۸. دارای دانش و تخصص کافی

۲/۴/۱/۸. دارای سابقه حُسن خلق و شرح صدر، مناسب مجالس علمی

۳/۴/۱/۸. واجد بیانی رسا و بلیغ و توانمندی در تبیین روشن مباحث

۲/۸. **برنامه کوتاه مدت: ترویج فرهنگ تأکید بر مشترکات مذاهب اسلامی**

۱/۲/۸. با توجه به وجود دشمن مشترک

۲/۲/۸. اقناع اصحاب از علما؛ نسبت به ضرورت تأکید بر مشترکات اسلامی

۳/۲/۸. اسکات علمای مخالف؛ با پرهیز از رفتارها و موضع‌گیری‌های تفرقه‌افکنانه

۴/۲/۸. استخراج سیره اهل بیت (ع) در کیفیت مدارا با مذاهب مخالف و ترویج آن

۵/۲/۸. تأکید بر سعه صدر مذهب شیعه در مواجهه با مذاهب دیگر؛ به عنوان دلیلی بر حقانیت آن

۶/۲/۸. افزایش مراودات علمای مذاهب

۱/۶/۲/۸. دعوت از علمای سایر مذاهب به حضور در حوزه‌های علمیه

۲/۶/۲/۸. ترغیب علما برای سفر به حوزه‌های علمیه اهل سنت و دانشگاه‌های آنان

۳/۶/۲/۸. برگزاری جلسات دوستانه بررسی مشترکات بین‌المذاهب

۴/۶/۲/۸. رایزنی با مراجع عظام، برای اقدام به تلگرام‌های تبریک و تسلیت در مناسبت‌ها به علمای ارشد

سایر مذاهب

۹. کمیته جذب اساتید

۱/۹. می‌تواند با کمیته تکریم ادغام شود.

۲/۹. مشخص شدن مسیر رشد منزلت اجتماعی در حوزه‌های علمیه، این‌که هر فرد چه مسیری را باید طی

نماید، تا استاد مبرز شود، تکلیف جذب اساتید در مجمع را نیز مشخص می‌سازد.

۱۰. کمیته ارتباطات

۱/۱۰. برنامه بلندمدت: طراحی برنامه جامع ارتباط جهانی حوزه‌های علمیه

- ۱/۱/۱۰. شناسایی تمامی مراکز دینی در دنیا
- ۲/۱/۱۰. تفکیک و طبقه‌بندی مراکز بر اساس دین و مذهب
- ۳/۱/۱۰. شناسایی افراد مؤثر در مراکز مزبور
- ۴/۱/۱۰. برقراری کانال ارتباطی با این مراکز از طریق مراودات علمی
- ۵/۱/۱۰. شناسایی توان و مقدرات انسانی داخل کشور در راستای ارتباطات جهانی
- ۶/۱/۱۰. هماهنگ کردن مراودات علمی کمیته‌های مجمع با مراکز دینی جهان
- ۷/۱/۱۰. جمع‌آوری نتایج این مراودات و تنظیم گزارشات علمی و انتشار از طرق معتبر

۲/۱۰. برنامه کوتاه‌مدت: تأسیس دفتر ارتباطات و هماهنگی‌های مجمع

- ۱/۲/۱۰. مکانی مشخص برای ارتباط با ارکان حوزه علمیه
- ۲/۲/۱۰. برقراری ارتباط آسان طلاب و اساتید با مسئولین حوزه
- ۳/۲/۱۰. برقراری ارتباط اعضای مجمع با یکدیگر
- ۴/۲/۱۰. امکان ارتباط آسان دولت و قوای نظام با ارکان حوزه علمیه
- ۵/۲/۱۰. کسب اعتبار و اعتماد در «بی‌طرفی» و «صداقت» در برقراری فضای ارتباطی

۱۱. کمیته [پی‌گیری] مطالبات مراجع عظام تقلید و مقام معظم رهبری (دام‌توفیقاتهم)

۱/۱۱. برنامه بلندمدت: تولید و پیشنهاد طرح تحوّل جامع حوزه‌های علمیه

- ۱/۱/۱۱. جمع‌آوری نظرات بزرگان درباره حوزه
- ۲/۱/۱۱. آسیب‌شناسی ناکارآمدی‌های معاصر حوزه
- ۱/۲/۱/۱۱. از طریق تحقیقات میدانی و پیمایشی
- ۲/۲/۱/۱۱. با مصاحبه و گفتارپژوهی
- ۳/۲/۱/۱۱. تحقیقات کتابخانه‌ای و مراجعه به تمامی متون منتشره در نقد حوزه
- ۳/۱/۱۱. تحلیل نواقص از طریق طبقه‌بندی آسیب‌ها
- ۴/۱/۱۱. تولید طرح تحوّل با استفاده از پیشنهادات بزرگان

۲/۱۱. برنامه کوتاه‌مدت: از سرگیری فعالیت‌های گزارشی شورای پیشبرد

- ۱/۲/۱۱. دستیابی به تمامی داده‌های موجود در بررسی روند تحوّل در حوزه
- ۲/۲/۱۱. ایجاد یک بانک اطلاعات جامع از آسیب‌ها و پیشنهادات
- ۳/۲/۱۱. رصد تغییرات و تحولات و آراء و نظرات پیرامون تحوّل حوزه
- ۴/۲/۱۱. اطلاع‌رسانی نسبت به وضعیت حوزه به صورت منظم
- ۱/۴/۲/۱۱. به بزرگان و مطالبه‌کنندگان
- ۲/۴/۲/۱۱. به اقشار حوزه
- ۳/۴/۲/۱۱. به مردم